

Abordări și tendințe contemporane în acnea vulgară

Boris NEDELCIUC

Catedra Dermatovenerologie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu"

Chișinău, Republica Moldova

Autor corespondent: boris.nedelciuc@usmf.md

Generalități. Acnea vulgară (AV) este o afecțiune cu determinism genetic și expresie metabólico-hormonală, observată, de obicei, la adolescenți și adulții tineri, cu implicarea ariilor cutanate bogate în glande sebacee și foliculi piloși, manifestându-se clinic printr-un polimorfism lezional, iar uneori, din cauza aspectului inestetic, printr-un puternic handicap fizic, psihic și social.

Abordări etiopatogenice. Principalele verigi etiopatogenice ale AV sunt: a) hipersecreția sebacee, cauzată de dezechilibrul hormonal: androgeni > estrogeni); b) hiperkeratinizarea infundibulară; c) factorul microbial (*C. acnes*, *St. aureus*, *Peptostreptococcus spp.*); d) dereglările metabolice și imune. Mai multe studii recente evidențiază și alte perturbări: e) activarea receptorilor toll-like (TLR-2); f) eliberarea factorilor proinflamatori (IL-1-alfa, IL-6, IL-8, IL-12, TNF-alfa); g) exprimarea moleculelor de adeziune intercelulară (ICAM-1); h) activarea inflamazomului (NLRP-3); i) rolul metaloproteinelor în degradarea fibrelor de colagen, în special în formele severe, conglobate de acnee etc.

Tendințe contemporane. Modesta mea experiență, pe durata a două decenii și ceva de activitate profesională, îmi permite să evidențiez următoarele tendințe contemporane în acnea vulgară: 1) Creșterea numărului de adresări primare la medicii de familie și în saloanele de frumusețe; 2) Creșterea adresabilității băieților/bărbaților; 3) Mărirea numărului de cazuri de acnee tardivă (21-35 de ani); 4) Creșterea numărului de cazuri cu asocieri morbide (AV + alte manifestări de hiperandrogenism: dermatită seboreică, alopecie androgenică, hirsutism, dismenoree, ovare polichistice); 5) Mărirea numărului de efecte adverse, în special după manopere cosmetice; 6) Amplificarea retinoidofobiei, atât în rândul pacienților, cât mai ales în rândul medicilor; 7) Creșterea numărului de cazuri de polipragmazie iar, în consecință, amplificarea ineficienței tratamentelor sistemice (spre exemplu, a celor cu antibacteriene, antiandrogeni etc.); 8) Sporirea rolului remediilor de uz topic și, în special, a acidului azelaic (Skinoren); 9) Amplificarea rolului dietei în complexul de măsuri antiacneice; 10) Creșterea numărului de cazuri de anxietate și depresie, în special în rândul femeilor cu acnee tardivă.

Cuvinte cheie: acnee vulgară, abordări etiopatogenice, tendințe contemporane.

Approaches and contemporary trends in acne vulgaris

Generalities. Acne vulgaris (AV) is a disease with genetic determinism and metabolic-hormonal expression – usually observed among adolescents and young adults – involving areas of the skin rich in sebaceous glands and hair follicles. Clinical manifestations include a lesional polymorphism and sometimes – because of the unaesthetic aspect of the disease – a strong physical, mental and social handicap.

Etiopathogenic approaches. The main etiopathogenic links of AV are: a) sebaceous hypersecretion (caused by hormonal imbalances: androgens > estrogens); b) infundibular hyperkeratinization; c) microbial factor (*C. acnes*, *St. aureus*, *Peptostreptococcus* spp.); d) metabolic and immune disorders. Recent research also highlights other disturbances: e) the activation of a toll-like receptor (TLR-2); f) the release of proinflammatory factors (IL-1 alpha, IL-6, IL-8, IL-12, TNF-alpha); g) the expression of intercellular adhesion molecules (ICAM-1); h) the activation of inflammasome (NLRP-3); i) the role of metalloproteinases (MMP-9) in the degradation of collagen fibers, particularly in the severe forms of acne (acne conglobata) etc.

Contemporary trends. My experience and professional activity allow me to highlight the following contemporary trends in acne vulgaris: 1) an increase in the number of appeals to family doctors and beauty salons; 2) an increase in the number of requests made by boys and men; 3) the increasing number of cases of tardive acne (21-35 years); 4) the increasing number of cases with a greater number of morbid associations (AV + other manifestations of hyperandrogenism: seborrheic dermatitis, androgenic alopecia, hirsutism, dysmenorrhea, polycystic ovaries); 5) the increasing number of adverse effects, especially after cosmetic procedures; 6) an intensified phobia of retinoids among patients and particularly among doctors; 7) the increasing number of cases of polypharmacy and as a result amplifying the inefficiency of systemic treatments (e. g. anti-bacterial, anti-androgens etc.); 8) the increasing role of topical remedies and especially of azelaic acid (Skinoren); 9) the increasing role of diet in the multitude of antiacne measures; 10) the increasing number of cases involving anxiety and depression, especially among women with tardive acne.

Key words: acne vulgaris, etiopathogenic approaches, contemporary trends.